

Misiunea Creștină Richard Wurmbrand  
(numită anterior Asociația Creștină Sabina Wurmbrand)  
Căsuța Poștală 12, OP 74  
București, 062580, România  
Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro ;  
Pagina Web: misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro

Noiembrie 2015



## Evanghelia după Matei 5.3:

"Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăția cerurilor!"

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori

### Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand:

Toți creștinii care se străduiesc să obțină intrarea în Împărăția Cerurilor, au în acest verset o "cheie" cu care să deschidă porțile. Tâlharul ținut pe cruce, lipsit complet de prada adunată într-o viață de fărădelegi, a primit promisiunea de la Domnul Iisus: "Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai." Ținut pe cruce, nemaivând nimic, a obținut TOTUL, rostind câteva cuvinte: "Doamne, adu-Ți aminte de mine când vei veni în Împărăția Ta" (Luca 23,42-43). Acest tâlhar a beneficiat de generozitatea nemărginită a lui Dumnezeu așa cum a descris-o Iisus: "Nu te teme, turmă mică; pentru că Tatăl vostru vă dă cu plăcere Împărăția. "(Luca 12.32) Fără un "eu" care să pretindă că deține lucruri, idei, spiritul însuși este miracolul!

Cu cât un cerșetor ne apare mai demoralizat și mai sărac, cu atât mai mult ne simțim îndemnați să-i dăm din bogăția noastră. Cerșetorul Lazăr, spre deosebire de bogatul din parabolă, era atât de dezbrăcat încât câinii puteau ajunge direct la corpul lui să-i lingă rănilor. Iată un alt exemplu al cuiva care știm cu siguranță că a reușit să ajungă în Paradis. În același mod, Dumnezeu își revarsă binecuvântările fără limite numai asupra celor cu adevărat săraci în spirit. Cei bogați în spirit pot avea fericirea datoriei împlinite, a marilor realizări; dar fericirea completă - împărăția cerurilor - aparține numai celor săraci în spirit. Și nu numai săraci, pentru că acesta este și un termen relativ, ci de o sărăcie absolută, așa cum indică cuvântul grecesc "ptohos" din Noul Testament – o sărăcie extremă.

A fi sărac din punct de vedere fizic este o realitate socială de care aparții - din întâmplare. Dar vă place această stare a voastră? Dacă mâine ați deveni bogați ca rezultat al unei mari moșteniri, ați face ceea ce au făcut atât de mulți alții? Ați renunța la averea voastră pentru a rămâne cu "sora sărăcie"? A fi sărac în spirit înseamnă a putea spune după fiecare pierdere, cuvintele lui Iov: "Gol am ieșit din pântecele mamei mele și gol mă voi întoarce în sânul pământului. Domnul a dat și Domnul a luat - binecuvântat fie Numele Domnului!" (Iov, 1.21). Săracul în spirit este de acord cu cuvintele lui Sfântului Pavel: "Dacă avem, dar, cu ce să ne hrănim și cu ce să ne îmbrăcăm, ne va fi de ajuns. " (Timotei I, 6,8). Este frumoasă descrierea pe care o dă Pavel celui sărac în spirit (Corinteni II, 6.10), când spune: "ca niște întristați, și totdeauna suntem veseli; ca niște săraci, și totuși îmbogățim pe mulți; ca neavând nimic, și totuși stăpânind toate lucrurile. ".

Trebuie să știm că omul a atins un nivel satisfăcător de perfecțiune numai dacă este suficient de nobil încât să recunoască faptul că este destul de mic și de înțelept încât să știe că este ne semnificativ. Începeți prin a fi conștienți de păcatele și de micimile voastre. Renunțați la gândurile voastre auto-justificative. Bazați-vă doar pe o singură dorință: încredere într-un Dumnezeu iubitor care întotdeauna își amintește de tine. Un creștin din Evul Mediu scria: "Dacă noi suntem liberi de lucruri, atunci Dumnezeu devine proprietatea noastră." Aceasta a fost atitudinea pe care a avut-o Iisus atunci când a fost ispitit în deșert, Fericiți sunt cei care nu au nevoie de lucruri! Mai fericiți decât cei care le posedă și le țin strâns în mâini, ca și când ar fi vitale pentru viață! Renunțarea la bunurile fizice este mai ușoară decât renunțarea la posesiunile imateriale: mândrie, teorii, lăcomie. Dacă cel sărac în spirit este un predicator, el va renunța la rafinamentul intelectual și spiritual pe care oamenii nu îl pot atinge, în care unii predicatori se blochează. Un misionar care petrece 20 de ani în junglă, părăsind în acest fel orașul rafinat și intelectual, va deveni cu siguranță mai sărac în spirit, dar el va fi fericit. Rafinamentul intelectual este o capcană pentru suflet. Bogățiile vocabularului duc la o gândire confuză. Oamenii își imaginează, de obicei, că înțeleg un anumit lucru pentru că pot să-i dea un nume, încercând să-i definească pe unul prin celălalt. Nu e nimic altceva decât sofistică. În acest fel, gândirea rămâne neclară exact atunci când vă gândiți la ea ca fiind mai clară și mai distinctă. Un predicator sărac în spirit va folosi cuvinte simple precum Iisus. A fi sărac în spirit înseamnă a nu mânca din copacul cunoașterii binelui și răului, așa cum au făcut Adam și Eva, dar să preferi iubirea mai lipsită de cunoaștere pentru Dumnezeu și pentru vecinul nostru.



Închisoarea comunistă Jilava.  
Intrarea spre celulele subterane.



Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele,  
pe care deținuții erau obligați să doarmă.  
Soba, doar de decor, niciodată încălzită  
în nopțile geroase de iarnă



Fotografie a pastorului Richard  
Wurmbrand în timpul detenției  
la Jilava

**“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacob 1:27)**

*Darurile voastre ne-au permis să ajutăm financiar orfelinatul Agape din Pașcani, România, un orfelinat fondat de părinții mei, Richard și Sabina Wurmbrand; Liceul Richard Wurmbrand în Iași unde pot studia mulți copii din familii dezavantajate, și pe mulți creștini vârstnici (între 70 și 100 ani), care au petrecut ani în închisorile comuniste din Europa de Est datorită mărturiei lor creștine. Unii dintre ei au fost ținuți în celule comune împreună cu părinții mei. Mulțumim pentru rugăciunile și cadourile voastre. Mihai Wurmbrand*



Andrei și Timotei B. călătoresc zilnic din satul lor, situat la 30 de kilometri distanță de oraș, pentru a urma cursuri liceale la Colegiul Richard Wurmbrand din Iași. Deși săraci, părinții lor au luat câțiva copii orfani în casa lor. Pentru a-și susține educația familiei extinse, ambii băieți lucrează în construcții. Adânc mișcați de dedicația acestei familii, pentru a le oferi lapte zilnic, un grup de credincioși din Biserica Iisus Biruitorul și liceul Richard Wurmbrand au cumpărat pentru ei vaca arătată mai jos.





Misiunea Creștina Richard Wurmbrand este o asociație non-profit, Adresa: Căsuța Poștală 12, OP 74 București, 062580, România. Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro ; Pagina Web: misiuneacrestinarichardwurmbrand .ro



Casă unde au locuit orfani, înainte de a fi primiți la Orfelinatul Agape



Orfani de la Orfelinatul Agape participând la muncile câmpului – adunând cartofi



Cheltuielile de funcționare ale orfelinatlui, început în 1993 de către pastorul Richard Wurmbrand, și soția sa Sabina s-au ridicat la aproximativ 25.000 de dolari pe an. Datorită numeroaselor cerințe noi ale Uniunii Europene și inflației galopante, orfelinatul are nevoie de peste 120.000 de dolari pe an pentru a funcționa corespunzător. Din cauza lipsei de fonduri, orfelinatul trebuie să se bazeze pe donațiile locale de pachete de produse alimentare, cutii, conserve și borcane. Unii dintre copiii mari lucrează la câmp.

*Vă rugăm să împărtășiți această scrisoare cu toți prietenii creștini, cu cei de la biserică sau trimiteți-ne nouă adresa (cu permisiunea lor) pentru a le putea trimite și lor această scrisoare!*

Creștini ajutați cu darurile voastre:



Buruiană Tudora

O mărturie creștină:

Sunt soția lui Buruiana Gheorghe, care a fost închis de comuniști între anii 1961 și 1966 și trebuie să vă mulțumesc pentru tot ceea ce faceți și pentru intențiile bune pe care le aveți în inimă. Când a murit soțul meu, am rămas cu 7 copii. De când trei s-au căsătorit, am 13 nepoți.

Încerc să scriu câteva dintre suferințele pe care soțul meu le-a îndurat în închisorile comuniste. La început el a fost chemat de poliția secretă doar să dea o declarație, doar un pretext să-l aresteze imediat și să-l ducă la închisoarea numită Periprava (una dintre cele mai dure, NT). El era foarte bolnav cu rinichii așa că gardienii l-au legat de pat. A suferit de foame, a înghețat de frig, a fost batjocorit pentru credința sa, a fost umilit și a făcut muncă forțată. Comuniștii ne-au confiscat tot ce aveam: un cal și o șaretă, un acordeon, toate hainele și multe altele. Poliția a promis că le va returna. Desigur, au mințit.

După ce a fost eliberat, i-a mulțumit lui Dumnezeu că a ieșit în viață din aceste închisori comuniste. Mă rog lui Dumnezeu să vă răsplătească toate eforturile, deoarece nu ne-ați uitat. Cu iubire și respect.

Mărturii Creștine  
Creștini ajutați cu darurile voastre:



Moga Maria, 82 ani din satul Deia, județul Suceava.

Tatăl meu a fost condamnat la 15 ani de închisoare pentru credința sa creștină ca membru al mișcării creștine Oastea Domnului, dar comuniștii au transformat-o într-o sentință politică ca "inamic al țării", deși tatăl meu nu a fost niciodată în politică în vreun fel. Cel mai apropiat mod de a face politică a fost să îl roage pe Dumnezeu în rugăciunile sale să protejeze țara. Când tatăl meu a fost condamnat, statul ne-a confiscat casa. Eram căsătorită și poliția secretă comunistă a încercat să ne dea afară de la locul de muncă. Supervizorul meu a îndrăznit să ne protejeze fiind creștini și nu ne-am pierdut slujba. Îi mulțumim lui Dumnezeu din toată inima noastră pentru grija constantă pe care a avut-o pentru noi. De asemenea, vă mulțumim pentru atenția acordată situației noastre. Fie ca Dumnezeu să vă răsplătească.



Szabo Margareta, 81 ani

M-am născut ca Sălăgean Margareta în 8/10/1934 în Sarmasu, județul Mureș. Când aveam doar 17 ani, am fost botezată și am aderat la o biserică evanghelică la care am rămas membră până astăzi. M-am căsătorit cu Szabo Tiberiu și am avut trei copii. Pentru activitățile sale religioase, soțul meu a fost condamnat de guvernul comunist la 12 ani de muncă grea. În cele din urmă, soacra mea, prin eforturi interminabile, a reușit să-i reducă sentința, astfel încât a făcut doar 5 ani de închisoare. Ieșind din închisoare, ca urmare a torturilor inumane din mâinile comuniștilor, el a contractat o artrită agresivă de care a suferit timp de 9 ani. În ultimii 3 ani ai vieții sale, a devenit complet imobilizat la pat și a murit la vârsta de 46 de ani. Am devenit văduvă la vârsta de numai 40 de ani cu trei copii și m-am îmbolnăvit grav din cauza unei reacții la o injecție medicală expirată. Fiica mea, în vârstă de 18 ani, a trebuit să-și găsească un loc de muncă pentru a ne susține pe toți. Numai Dumnezeu ne-a ajutat în aceste vremuri încercate. Dumnezeu a adus în viața noastră oameni cărora le-a păsat de noi. Acum trăiesc împreună cu fiica mea. Dumnezeu să fie lăudat pentru tot.



### Creștini ajutați cu darurile voastre:



DORZ Florica  
O Mărturie Creștină:

Florica este fiica celui mai cunoscut poet creștin din România și liderul recunoscut al mișcării creștine numită Oastea Domnului.

Pentru "crima" lui de a pune în versuri Psalmii lui David și pentru că a scris poezii creștine, tatăl ei, Traian Dorz, a fost închis de guvernul comunist timp de aproape 10 ani.

Florica a scris:

M-am născut pe 9/9/1937. Persecuția pe care tatăl meu a îndurat-o s-a reflectat asupra întregii familii. Fiind împreună cu cei doi frați și cu mama mea, prima dată când am întâlnit poliția secretă comunistă a fost în iarna anului 1947 când au venit să-mi aresteze tatăl. Aveam doar 10 ani și am fost complet înspăimântată. Lunga poveste a timpului petrecut de el în închisoare a avut loc după cum urmează:

Decembrie 1947 până în aprilie 1948 în închisorile din Oradea și Gherla;

Mai 1948 a petrecut-o din nou în închisoare;

În 1950 a fost arestat și închis timp de 9 luni în închisoarea din Beiuș unde a fost bătut nemilos, apoi a fost mutat în închisoarea din Oradea, unde a fost supus exterminării prin foame;

Din nou, întemnițat din decembrie (în ziua de Crăciun) 1952 și condamnat la muncă grea. A executat-o până la 2 iulie 1956.

A fost închis din martie 1959 până în iunie 1964;

În august 1982 a fost arestat și închis în închisoarea Satu Mare până în ianuarie 1983.

A trebuit să suferim multe percheziții ale casei. Aceste percheziții frecvente în casă erau destinate să ne înspăimânte de a avea orice activitate creștină. În puținul timp între termenele de închisoare, el a fost supus unui regim de arest la domiciliu, unde a fost forțat să lucreze la câmp, pentru a nu-i permite să aibă timpul de a scrie poezii creștine, atât de mult căutate de toți creștinii români. În ultimii trei ani am avut două operații de genunchi și nu mă pot mișca ușor. Numai Dumnezeu și rugăciunile noastre față de El ne-au ajutat să depășim astfel de dificultăți insurmontabile.